

TIL

[Helse- og omsorgsdepartementet](#)

Helserettsavdelingen

Kopi: Kommunehelsetjenesteavdelingen

Oslo kommunes organisering av den kommunale fysioterapitjenesten

Privatpraktiserende Fysioterapeuters Forbund organiserer næringsdrivende fysioterapeuter, herunder fysioterapeuter med driftsavtaler med Oslo kommune.

01 INNLEDNING

Henvendelsen gjelder Oslo kommunes praktisering av den Kommunale helse- og omsorgstjenesteloven med henblikk på den kommunalt organiserte fysioterapitjenesten som har hjemmel i denne loven med forskrifter.

Ved innføringen av Kommunehelsetjenesteloven i 1984 som den nåværende loven er en videreføring av, ble ansvaret for primærhelsetjenesten lagt til kommunene, herunder ansvaret for den offentlig finansierte fysioterapitjenesten. Premissene for hvordan dette skulle foregå ble i stor grad lagt i Ot.prp. nr. 66 (1981-82), Vedlegg 1.

Et viktig element i dette var at det skulle inngås sentrale avtaler mellom fysioterapeutenes faglige organisasjoner og kommunene. Det vises til punkt 3.3.3.7. *Nærmere om utformingen av avtaler mellom privatpraktiserende og kommuner*, der det i 3 avsnittet som siteres:

Staten, Norske Kommuners Sentralforbund, Den norske lægeforening og Norske Fysioterapeuters Forbund bør utarbeide standardformer for avtale, men detaljer må kunne utformes ved forhandlinger mellom den enkelte kommune og den privatpraktiserende. De bør kunne gi rom for lokale varianter som tar vare på særegne forhold i de enkelte kommuner.

Videre bør det kunne gå klart fram hva som er avtalepartenes plikter og rettigheter.

På denne bakgrunnen ble det inngått avtaler mellom Norske Fysioterapeuters Forbund (NFF) og Kommunenes Sentralforbund (KS) for kommuner tilsluttet KS, og en avtale mellom NFF og Oslo kommune om de nærmere detaljene for avtaleinngåelse mellom den enkelte fysioterapeut og kommunen. Den sentrale avtalen mellom NFF og Oslo kommune ble inngått 26.03.1984, men ble oppsagt pr. 30.04.1986. Siden denne datoen har kommunen ensidig fastsatt innholdet i de «avtalene» som inngås mellom privatpraktiserende fysioterapeuter og bydelene i Oslo kommune. Et unntak er bydelsovergrepene avtaler for spesialistpraksiser der det ble inngått avtale den 15.08.1994, den ble oppsagt pr. 29.12.1997.

Hvordan dette siden er praktisert er beskrevet i Vedlegg 2 - Fysioterapitjenesten i Oslo _ Status og utviklingstrekk, som redegjør for utviklingen frem til 2012. Siden er ny avtale fastsatt av Oslo kommune med virkning fra 2021.

Dagens status er at det ikke finnes noen sentralt fremforhandlet avtale for den avtalebaserte fysioterapitjenesten i Oslo kommune og bydelene, men at kommunen siden 1998 ensidig har fastsatt betingelsene for denne virksomheten. Siden dette har forholdene for fysioterapeuter med avtale i Oslo

kommune utviklet seg i en retning som har blitt stadig mer utrygg for fysioterapeutene og i tillegg, etter det PFF kan se, ikke er i samsvar med gjeldende lover og regelverk.

Oslo kommune har i desember sendt til uttalelse et forslag om revisjon av det eksisterende «Regelverket», dette er vedlagt som «Vedlegg 0 - Forespørsel om innspill - Revisjon av regelverket for forvaltning av driftsavtaler for fysioterapi i Oslo kommune».

Privatpraktiserende Fysioterapeuters Forbund ber helseettsavdelingen i HOD om å vurdere om Oslo kommunes praktisering av denne delen av fysioterapitjenesten er i samsvar med forutsetningene i gjeldende lover og forskrifter.

Om dette ikke er en oppgave Helse- og omsorgsdepartementet kan utføre ber vi om henvisning til rett instans.

02 ELEMENTER I OSLO KOMMUNES PRAKSIS SOM ER I STRID MED GJELDENE LOV

PFF mener at Oslo kommune i sin praktisering av organiseringen av den avtalebaserte delen av fysioterapitjenesten bryter med gjeldende lov eller forskrift på følgende områder:

1. Kommunen har ikke rett til ensidig å fastsette avtalevilkår som er av særlig betydning for fysioterapeuten.
2. Kommunen kan ikke lovlig utnytte sin dominerende posisjon til å fastsette avtalevilkår som fremstår som ubalanserte og urimelige.

PFF vedlegger et notat utarbeidet av vår advokat datert den 8. februar 2021 i forbindelse med at Oslo kommune ensidig hadde vedtatt et nytt «Regelverk» for inngåelse av driftsavtaler med privatpraktiserende fysioterapeuter:

Vedlegg 3 - Notat om avtaler_Oslo kommune

Notatet gjelder «Regelverket» som ble innført i 2021, men de prinsipielle sidene av dette er uendrede i forhold til den revisjonen som er varslet. Nedenfor en fremstilling av urimelige vilkår i de forskjellige avtalemalene Oslo kommune har praktisert siden 1998, og som stadig er gjeldende for en del fysioterapeuter.

A: Avtalemal av 2005 (Vedlegg 4 – Avtalemal 2005_Oslo)

Følgende markerte bestemmelse mener PFF er i strid med lover og forskrifter:

3. ledd under punkt 9. Varighet og oppsigelse:

Oslo kommune kan si opp avtalen grunnet forhold på kommunens egen side med virkning fra 31. desember fire år etter inngåelsen av avtalen. Oppsigelsen må være gitt 6 måneder før denne dato, dvs før 30. juni dette året. Dersom avtalen ikke sies opp innen denne tid gjelder den for ytterligere fire år med samme frist for oppsigelse. Dette systemet fortsetter frem til annet avtaleopphør.

PFF mener dette er i strid med retningslinjene i Ot.prp. nr. 66 (1981-82), og at de fremstår som urimelig. Dette begrunnes under avsnitt 03 BEGRUNNELSER.

B: Kommunal_driftsavtale_oppdert_12012021 (Vedlegg 5 - Kommunal_driftsavtale_oppdert_120120) (Vedlegg 6 - Regelverk_driftsavtaler - Oslo kommune)

Følgende markerte bestemmelser mener PFF er i strid med lover og forskrifter, eller er urimelige:

2. ledd under punkt 3. Supplerende regelverk:

Avtalen utfylles av det til enhver tid gjeldende regelverk for forvaltning av driftsavtaler for

fysioterapi i Oslo kommune («Regelverket», vedlegg 1). Regelverket setter de overordnede rammene for denne avtalen. **Kommunen kan revidere Regelverket.**

Punkt 4, fjerde ledd:

Bydelen kan kreve endringer i åpningstidene i tråd med de behov bydelen/kommunen til enhver tid har.

Bydelen kan kreve endringer i behandlingstilbudet og de kommunale fysioterapioppgaver som ytes, i tråd med de behov bydelen/kommunen til enhver tid har. Dette skal i størst mulig grad gjøres i samråd med fysioterapeuten og samarbeidsutvalget, jf. punkt 12 i Regelverket. Dersom fysioterapeuten motsetter seg slike endringer anses dette som en saklig grunn til oppsigelse fra bydelens side, jf. punkt 11 nedenfor.

Punkt 9 i avtalemalen og punkt 9 i «Regelverket»:

Ved endringer i bydelen/kommunens behov **kan bydelen kreve flytting av driftstilskuddet innad i bydelen**, med minimum seks måneders frist. Det skal i den forbindelse sees hen til oppsigelsesfristen i en eventuell eksisterende avtale om leie av lokalene.

Dersom fysioterapeuten motsetter seg flytting anses dette som en saklig grunn til oppsigelse fra bydelens side, jf. punkt 15 nedenfor.

C: Oslo kommunes reviderte avtalemål i kraft fra 01.05.2025 – (Vedlegg 7 - Driftsavtale 2025) (Vedlegg 8 - Regelverket 2025)

Følgende endrede markerte bestemmelser i Regelverket 2025 mener PFF er i strid med lover og forskrifter og fremstår som urimelige:

11. Varighet, oppsigelse (Avtalemalen 2025)

Avtalen gjelder fra og med [dato] til og med [dato], jf. Regelverket punkt 18.

7. Åpningstid (Regelverket 2025)

Åpningstider fastsettes i driftsavtalen. **Kommunen kan kreve endringer i åpningstidene i tråd med de behov kommunen til enhver tid har.**

9. Flytting av praksis (Regelverket 2025)

Når det foreligger saklig grunn, herunder endringer i kommunens behov, og det er forholdsmessig, kan kommunen kreve flytting av praksisstedet, med minimum seks måneders frist. Det skal i den forbindelse sees hen til oppsigelsesfristen i en eventuell eksisterende avtale om leie av lokalene.

18. Driftsavtalens varighet (Regelverket 2025)

Varigheten skal fastsettes i driftsavtalen.

En tidsbegrenset driftsavtale kan, med unntak for situasjonen i avsnittet under, ikke ha kortere varighet enn 2 år. Driftsavtaler kan inngås for inntil 6 år. En tidsbegrenset driftsavtale kan før den utløper forlenges på like vilkår hvis begge parter samtykker til forlengelse. Den samlede varigheten, inklusive forlengelser, kan ikke overstige 10 år.

Dersom eksisterende driftsavtale utløper før ny driftsavtale på samme praksissted trer i kraft, kan kommunen inngå driftsavtale med annen fysioterapeut med inntil 6 måneders varighet uten kunngjøring.

Tidsbegrensede driftsavtaler opphører uten oppsigelse ved avtalens utløp. Opphørstidspunktet er tidligere enn utløpsdato dersom autorisasjonen bortfaller før utløpsdato, jf. lov om helsepersonell m.v. § 54. Tidspunktet for bortfall av autorisasjon vil i slike tilfeller være opphørstidspunktet.

PFF mener de markerte bestemmelsene er i strid med retningslinjene i Ot.prp. nr. 66 og dermed lov og forskrift, og at de fremstår som urimelig.

Sammenfatting av bestemmelser som er urimelige og i strid med gjeldende rett:

1. Tidsbegrensning av driftsavtalene under punkt A og C, der avtalene har en tidsbegrensning på henholdsvis 4 år (A), eller til mellom 2 og 6 år (C).
2. Krav om reviderte vilkår uten forhandlinger eller enighet om endring av disse vilkårene. Gjelder under punkt B og C – Ensidig revisjon av regelverket, endring av åpningstider, flytting av praksissted.

03 BEGRUNNELSER

PFF vil i det følgende begrunne hvorfor de bestemmelsene som er nevnt ovenfor i punkt 1 og 2 fremstår som urimelige og i strid med gjeldende rett.

Ad punkt 1, tidsbegrensning av driftsavtaler

PFF viser til Vedlegg 3 - Notat om avtaler_Oslo kommune side 2, avsnitt II, der det er gjort rede for gjeldende lover og forskrifter med betydning for driftsavtalene. Under avsnittet konkluderes det med at:

«Avtaleordningen fra kommunehelsetjenesteloven ble m.a.o. videreført ved den nye loven. Det innebærer at lovforarbeidene til kommunehelsetjenesteloven også har betydning for tolkningen av Helse- og omsorgstjenesteloven.

PFF viser her til Ot.prp. nr. 66 (1981-1982) (Vedlegg 1), der det på side 17 er retningslinjer for lengden av en driftsavtale:

«Men når en yrkesutøver først er etablert som privatpraktiserende, enten ved reformens innføring eller kommer til senere, bør vedkommende kunne føle seg trygg på å kunne drive sin praksis så lenge vedkommende selv finner det ønskelig. Dersom vedkommende ikke er i stand til å oppfylle sin oppgave, enten det nå skyldes sykdom eller andre forhold, stiller det seg naturligvis anderledes.»

Dette er begrunnet i samme proposisjon på side 16, 2. spalte der det heter:

«At kommunene må sikres rett til å utforme en helsetjeneste som de overlates ansvaret for, må veies mot hensynet til at yrkesutøverne i privat praksis idag, og nye som kommer til i framtida, må kunne føle seg sikre på at det som bygges opp av dem ikke kan settes en strek over ved et kommunestyrevedtak. Ellers er det vanskelig å se at man legger forholdene til rette slik at den private driftsform sikres som et reelt alternativ.»

Videre vises til [Forskrift om funksjons- og kvalitetskrav for fysioterapeuter med kommunal driftsavtale § 22](#), (kvalitetsforskriften) som hitsettes i sin helhet:

§ 22. Avslutning av individuell avtale

Kommunen og fysioterapeuten kan si opp avtalen om driftstilskudd med en frist på seks måneder. Partene kan avtale kortere oppsigelsesfrist.

Oppsigelse fra kommunens side må være saklig begrunnet. Før vedtak om oppsigelse treffes skal

kommunen innkalle fysioterapeuten til møte.

Ved vesentlig mislighold kan avtalen heves med øyeblikkelig virkning.

Utheving foretatt av PFF.

Av denne paragrafen fremgår at avslutning av en individuell driftsavtale bare kan skje ved en saklig begrunnet oppsigelse fra kommunens side. At en avtale har hatt en viss varighet er ikke en saklig begrunnelse. Dermed er reglene som Oslo kommune har vedtatt i strid med denne forskriften, forarbeidene til kommunehelsetjenesteloven og den etterfølgende kommunale helse- og omsorgstjenesteloven. Avtalene skal ikke inngås med en forutbestemt tidsbegrensning, men skal ha varighet inntil de avsluttes i henhold til § 22 kvalitetsforskriften.

Praktiske konsekvenser av bestemmelsen i punkt 18 i Oslo kommunes regelverk av 2025

Når det inngås en driftsavtale for levering av fysioterapitjenester mellom en bydel og en fysioterapeut er det forutsatt flere betingelser som medfører forpliktelser og utgifter for fysioterapeuten. Disse er oppsummert nedenfor:

- a. Fysioterapivirksomheten skal organiseres som selvstendig næringsdrift.
- b. Fysioterapeuten skal drive sin virksomhet i tråd med krav fastsatt i lov og forskrift, oppdatert kunnskap og nasjonale retningslinjer.
- c. *Fysioterapeuten skal drive praksisen i egnede lokaler. De fysiske forholdene i praksislokalene skal være tilgjengelig for alle, uavhengig av funksjonsnedsettelse.*
- d. *Fysioterapeuten skal ha utstyr som er nødvendige for å yte den tjenesten som er avtalt med kommunen.*
- e. Fysioterapeuten kan ikke kreve egenandeler eller andre former for kompensasjon utover det som fremgår av forskrift om stønad til dekning av utgifter til fysioterapi m.m.

Utover bestemmelsene i «Regelverket» gjelder også bestemmelser i lover og forskrifter, herunder [Forskrift om funksjons- og kvalitetskrav for fysioterapeuter med kommunal driftsavtale](#). I denne sammenhengen nevnes:

- f. Fysioterapeuten skal kunne sende og motta meldinger elektronisk via sikker kommunikasjon.
- g. Fysioterapeutens elektroniske pasientjournalssystem skal oppfylle krav til journalføring, elektronisk samhandling og personvern fastsatt i lov og forskrift.

Som en følge av disse kravene må det foretas investeringer i lokaler, utstyr og systemer for håndtering av personvern, datautstyr, regnskapsføring og betalingsterminal. Det må i tillegg inngås avtaler om lokaleleie, sikker kommunikasjon via helsenettet, programvare for journalssystemer og internkontroll. Når det gjelder investeringene vil disse normalt beløpe seg til flere millioner kroner. Inngåelse av eksempelvis avtaler for lokaleleie har en horisont på 5 til 10 år, som regel med opsjon på forlengelse. Ved kortere avtaletider blir leien normalt vesentlig dyrere.

Med en forutbestemt avtaletid for driftsavtalen på mellom 2 til 6 eller 10 år, vil det ikke være grunnlag for å inngå langsiktige leieforhold, eller å drive en virksomhet som fyller de kravene som gjelder på en økonomisk forsvarlig måte. Samtidig vil det bli uforsvarlig å foreta oppgraderinger og fornyelser av lokaler, utstyr og kompetanse jo nærmere man kommer tidspunktet for avtaleopphør.

Overordnet vil det ikke være økonomisk forsvarlig å inngå en driftsavtale som krever opprettelse av en næringsvirksomhet i forhold til å søke ansettelse i en kommunal stilling. Etter den maksimale driftstiden på 10 år eller kortere, vil man fortsatt sitte igjen med låneforpliktelser og et lavt økonomisk utbytte for perioden samlet sett. Dette vil ikke være tilnærmet lik utbyttet som kan oppbæres i form av lønn i samme periode, sosial trygghet via arbeidsmiljøloven og ordninger som sykelønn med videre.

Siden opprettelsen av et praksissted krever til dels store investeringer i forhold til inntjeningspotensialet vil det også bli et risikoprojekt for bankene å gi lån til slike prosjekter. Dette vil også være et moment som effektivt vil bety at bare de som fra før har steder å praktisere vil komme i betraktning som aktuelle søkere på ledige hjemler. Bransjen vil slett og rett «tørke ut» om denne ordningen skulle bli realisert.

Konsekvensene av dette vil være at standarden på lokaler, utstyr og kompetanse vil bli gradvis lavere jo lenger et slikt avtaleopplegg praktiseres av Oslo kommune og dets bydeler. Det vil bli slutt på at fysioterapeuter med avtale selv er eiere og drivere av virksomhetene tjenesten leveres fra, og vil bli nødt til å leie seg inn i større tverrfaglige sentre med forholdsvis korte tidshorisonter, og dermed høyere totale kostnader. I slike leieforhold inngår ofte betingelser som ikke er forenlige med levering av kommunal fysioterapitjeneste, betingelser som blant annet kan ha som hensikt å sikre andre leietakere ved samme senter eller kjeden som driver virksomheten økt omsetning. I denne sammenhengen er det også verdt å merke seg at det er satt strenge vilkår for størrelsen av det honoraret en fysioterapeut med driftsavtale kan kreve for sine tjenester, her vises til Kvalitetsforskriftens § 7 andre ledd som sier; *«Fysioterapeuten kan ikke ta høyere egenandeler eller pasientbetaling enn det som fremgår av forskrift om stønad til dekning av utgifter til fysioterapi m.m.»*. Øvrige inntekter ved virksomheten er det kommunale driftstilskuddet og refusjon fra HELFO, som er fastsatt i [Stønadsforskriften](#). Det er med andre ord en strengt regulert næringsvirksomhet en fysioterapeut med kommunal driftsavtale skal drive.

Ivaretagelse av de behandlingsoppgavene som en fysioterapeut presenteres for i en avtalebasert praksis krever at fysioterapeuten vedlikeholder og tilpasser sin faglige kompetanse til denne typen virksomhet, jf. punkt b. ovenfor. Fysioterapeuten må da ta etterutdanning som er målrettet i forhold til de pasientene som søker behandling i den avtalebaserte praksisen. Det må brukes tid og penger på dette, normalt med intensjon om å drive samme typen virksomhet i lang tid fremover. Den forholdsvis korte tidshorisonten som Oslo kommune legger opp til i Regelverket 2025 vil ikke kunne forsvare målretting av kompetanse, som man i realiteten bare får bruk for de siste årene av avtaletiden. Et etterutdanningsforløp har ofte en varighet på 5 år før det er fullført og formalisert.

Det er ikke uten grunn at det i Ot.prp. nr. 66 (1981-82) er lagt følgende føring:

«Men når en yrkesutøver først er etablert som privatpraktiserende, enten ved reformens innføring eller kommer til senere, bør vedkommende kunne føle seg trygg på å kunne drive sin praksis så lenge vedkommende selv finner det ønskelig. Dersom vedkommende ikke er i stand til å oppfylle sin oppgave, enten det nå skyldes sykdom eller andre forhold, stiller det seg naturligvis anderledes.»

I regelverket og tidligere avtalemaler som fortsatt er gjeldende for en del fysioterapeuter er det bestemmelser som setter en grense for varigheten av den kommunale driftsavtalen på mellom 2 og maksimalt 10 år. Dette vil medføre at det hvert år blir ledig et forholdsvis stort antall driftshjemler som skal utlyses og besettes med kvalifiserte fysioterapeuter. Det vil være naturlig at alle

fysioterapeuter som ikke kan videreføre sin driftsavtale på grunn av bestemmelsen i Regelverket 2025 punkt 18 om maksimal avtaletid vil søke på ledige avtaler i andre bydeler. Dette vil medføre at mange fysioterapeuter i realiteten bare kommer til å bytte arbeidsplass til en annen bydel. Dersom regelen om maksimalt 10 års avtaletid skal gjelde uansett hvilken bydel man har avtale i, vil det etter hvert ikke være kandidater til å søke på de ledige avtalene, og fysioterapeuter som er i posisjon til å søke vil som hovedregel ha både mindre formell kompetanse og arbeidserfaring. Man kan da stille et stort spørsmåltegn ved hva de fysioterapeuter med 10 års erfaring og evt. etterutdanning, og som da er utelukket fra å søke skal foreta seg de siste 30 årene av sitt yrkesaktive liv?

En annen konsekvens av tidsbegrensningene er at det ikke vil være grunnlag for å foreta investeringer som er nødvendige for å oppfylle betingelsene for å drive en avtalebasert praksis som utlyses i bydelene i Oslo kommune.

Dette vil medføre at antallet av potensielle søkere blir lavt, og ikke vil være de søkere som har den beste kompetansen. Det vil være søkere som evt. i forveien har en helprivat praksis i samme bydel, eller en praksis i en annen bydel som har opphørt etter bestemmelsene i punkt 18 i Regelverket 2025. I sum vil resultatet av de bestemmelsene som er foreslått i Regelverket føre til at mange fysioterapeuter i avtaleforhold vil bytte arbeidssted, og ikke føre til at den generelle kompetansen i tjenesten blir bedre, heller lavere fordi det ikke er nok tid i avtalebasert virksomhet til at kompetansen kan spisses i forhold til det klientellet som søker behandling i denne sektoren. Endelig er det et faktum at den kompetansen og erfaringen som samles i løpet av en årrekke i et avtaleforhold heller er et kvalifiserende moment frem for å skulle diskvalifisere en fysioterapeut etter en tjenesteperiode på maksimalt 10 år.

Oslo kommunes begrunnelse for å ha tidsbegrensede avtaler er at dette vil medføre at de som har avtale til enhver tid er de som er best kvalifiserte. PFF vil i denne sammenhengen anføre at dette i tilfelle ikke bare bør gjelde for fysioterapeuter med driftsavtaler med Oslo kommune, men også for de som er ansatte enten dette er i helsetjenesten eller i øvrige kommunale virksomheter. I prinsippet vil dette også kunne utvides til å gjelde ansatte i all offentlig virksomhet. På denne bakgrunnen fremstår Oslo kommunes forslag til «Regelverk» som en usaklig forskjellsbehandling mellom ansatte fysioterapeuter og fysioterapeuter med driftsavtaler.

Ad punkt 2, Ensidig revisjon av regelverket, endring av åpningstider, flytting av praksissted.

I Oslo kommunes Regelverk 2025 (og tidligere regelverk) er det bestemmelser om at kommunen ensidig kan foreta revisjon av dette, som blir gjeldende for de fysioterapeuter som har avtale basert på «regelverket». Det vises til punktene 2, 7, 9 og punkt 15 som nevner som oppsigelsesgrunn under første kulepunkt «å motsette seg endringer i behandlingstilbud» som da åpenbart indikerer at kommunen kan kreve endringer i den faglige innretningen av praksisen, som i de fleste tilfellene vil bety at fysioterapeuten må etterutdanne seg i forhold til dette.

Det er ikke i noen av disse tilfellene angitt i regelverket at slike endringer skal være betinget av at det skal forhandles og oppnås enighet mellom fysioterapeuten og bydelen. Endringer kan ensidig fastsettes av bydelen, og være oppsigelsesgrunn om de ikke følges av fysioterapeuten. Dette er ikke i tråd med god forvaltning av tjenesten eller prinsipper for endring av inngåtte avtaler generelt.

PFF anser at det som urimelig at bydelene og Oslo kommune skal kunne kreve endringer i inngåtte avtaler uten at dette blir gjenstand for forhandlinger og enighet. De endringene dette gjelder kan få store økonomiske konsekvenser for fysioterapeutene, i tillegg til at det må brukes tid utenom avtaletiden for at dette skal kunne følges opp av fysioterapeuten. Det kan heller ikke ses bort fra at

regelverket kan endres fundamentalt innen den tiden det er inngått avtale for, det henvises her til Regelverkets punkt 2 som heter:

2. Revisjon

Kommunen kan revidere Regelverket med minst tre måneders varsel. Revideringer skal så langt det er mulig gjøres i dialog med fysioterapeutene, jf. punkt 12 nedenfor.

Avtalesystemet blir dermed helt uforutsigbart siden det ikke er fastsatt nærmere prosedyrer for slik *dialog*. Reglene for samarbeid under punkt 12 som det er henvist til gjelder samarbeid mellom bydelene og de fysioterapeutene i bydelene som har inngått avtaler med den pågjeldende bydelen. Revisjon av Regelverket 2025 er det ikke opp til bydelene å foreta, dette er noe som Oslo kommune gjør. Det er for øvrig under punkt 12 en uheldig bruk av begrepet «kommunen» og «bydelen», idet det i begge tilfellene er ment «bydelen», mens det i andre sammenhenger er ment Oslo kommune med begrepet «kommunen».

Det er i Regelverket 2025 ikke nedfelt bestemmelser for samarbeid mellom fysioterapeutene eller deres organisasjoner og Oslo kommune. Regelverk og avtalemaler er ensidig fastsatt av Oslo kommune siden 1998, og ensidig revidert flere ganger, senest med virkning fra 1. mai 2025. Det er derfor ikke lett å forstå hvorfor Oslo kommune henviser til punkt 12 i regelverket når det gjelder revisjon av «Regelverket 2025» som bydelene ikke har befatning med, og som ikke gjøres i dialog eller forhandlinger med fysioterapiorganisasjonene.

Bestemmelsene i «Regelverket» blir dermed uforutsigbare og ubalanserte og således i strid med føringene som er lagt for inngåelse av kommunale driftsavtaler for fysioterapeuter i gjeldende lover, forskrifter og lovforarbeider. De fremstår som også som urimelige og dermed i strid med læren om myndighetsmisbruk. Det vises her til Vedlegg 3 - Notat om avtaler Oslo kommune, punkt IV – HVILKE KRAV SOM GJELDER FOR AVTALENS INNHOLD – MYNDIGHETSMISBRUKSLÆREN på side 7, og de konklusjonene som er gjort under avsnitt V - KONKLUSJONER på side 10 i dette vedlegget.

04 SAKSBEHANDLINGEN

PFF finner det oppsiktsvekkende at Oslo kommune ikke har involvert de fysioterapeuter som har avtaler enten med Oslo kommune sentralt eller med bydelene i saksbehandlingen. Det vises til at saken er forberedt og behandlet i byrådsavdelingen uten at fysioterapeutene er orientert om dette eller tatt med på råd, før hele sakskomplekset den 10.12.2024 sendes til bydelene og fysioterapiorganisasjonene sentralt for «innspill». Dette er et alvorlig brudd på bestemmelsen i [Forskrift om funksjons- og kvalitetskrav for fysioterapeuter med kommunal driftsavtale](#) (Kvalitetsforskriften) § 4 og 2. ledd som hitsettes:

Kommunen plikter å holde fysioterapeuter informert om planer og forhold i den kommunale helse- og omsorgstjenesten som kan ha betydning for fysioterapeutens virksomhet.

Det er ikke bare de fysioterapeutene som kommer til med nye avtaler basert på det reviderte «regelverket» som rammes av bestemmelsene i dette, det er også kollegene ved de instituttene disse fysioterapeutene skal jobbe ved. Dette fordi det økonomiske driftsgrunnlaget blir uforutsigbart da fysioterapeuter med tidsbegrensede avtaler som jobber ved disse instituttene ikke kan inngå langsiktige forpliktelser eller involvere seg som medeiere. Det reviderte «regelverket» er derfor et forhold av stor betydning for alle fysioterapeuter med avtaler i Oslo kommune sentralt og med bydelene. Fysioterapeutene skulle derfor på et tidlig tidspunkt vært orientert og hørt under saksbehandlingen i henhold til § 4 i «kvalitetsforskriften».

05 KONKLUSJONER

PFF konkluderer på bakgrunn av det som er anført i denne henvendelsen med at det «Regelverket» som Oslo kommune forholder seg til ved inngåelse av driftsavtaler for privatpraktiserende fysioterapeuter ikke er i samsvar med de lover og forskrifter som gjelder for dette området. Videre mener PFF at regelverket er i strid med læren om myndighetsmisbruk, og på sikt fører til at kvaliteten på den avtalebaserte fysioterapitjenesten i bydelene i Oslo kommune forringes.

Fysioterapiorganisasjonene har tidligere forsøkt å komme i dialog og forståelse med Oslo kommune om utformingen av «Regelverket». Det ble avholdt flere møter med representanter fra Oslo kommune om dette i 2018 til 2019, med intensjon om å komme frem til en omforent avtale. Dette førte imidlertid ikke frem da Oslo kommune avsluttet videre fremdrift uten begrunnelse, og deretter ensidig reviderte regelverket i 2021.

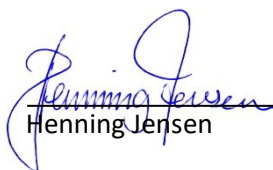
Oslo kommune har ved den siste revisjon (2025) invitert til skriftlige innspill fra organisasjonene Norsk Fysioterapeutforbund, Norsk Manuellterapeutforening og Privatpraktiserende Fysioterapeuters Forbund. PFF har imidlertid på grunnlag av tidligere erfaringer liten tro på at dette skal føre frem til at den revisjonen som nå er foreslått skal bli en omforent sentral avtale mellom organisasjonene og Oslo kommune. Tidligere erfaring tilsier at det forslaget som er lagt frem blir vedtatt slik det fremstår i dag.

På denne bakgrunn ber vi om at Omsorgs og helsedepartementets avdeling for helserett evt. kommunehelseavdelingen foretar en bedømmelse av om det gjeldende regelverket og den foreslåtte revisjonen av dette for 2025 er innenfor gjeldende rett.

I tilfelle dette ligger utenfor Omsorgs- og helsedepartementets kompetanseområde ber vi om at det henvises til rette instans for en slik bedømmelse.

PFF ser frem til et snarlig svar på denne henvendelsen, og i tilfelle dette ikke er mulig opplysning om når et svar kan forventes.

Med vennlig hilsen

Henning Jensen